

Зелень *с. ж.* зелень (*син.* зарзавать): Сладка зелень (за дѣте-то). *Л. Д. 1869 р. 95.* Полскый и градинскый въздухъ отъ различны-ты зелени и цвѣтя е като животворенъ балзамъ за тѣхный бѣлъ дробъ. *Л. Д. 1870 р. 91.* Зелень (зарзавать) за въ ястія, за лѣкове, за въ работъ и за проданъ растенія. *Л. Д. 1869 р. 132.*

Зелка *с. ж.* капустный кочень: Бѣла гаска на единъ кракъ? Зелка. *Ч. 119.* Бѣла патка на единъ кракъ стои, Зелка. *Пк. 119.* Сѣки можеше да помисли, че джелатиннѣтъ сѣче кочене отъ зелки. *З. 128.* Кукубенко сѣрдитъ исѣче като зелка (какъ капусту) пѣрввѣтъ, който му се испрѣчи предъ очитѣ. *Тб. 80.*

Зелникъ *с. м.* пирогъ изъ капусты и вообще изъ зелени: Богъ да убие пѣгле-то, Че е рано попѣло! Та сабудило баба-та, Да разточи зелникъ-тъ; Дорде да го замѣси—Товар брашно измѣси, Дорде да го разточи—Кола прѣте изтроши, Дорде да го наложи—Каца пресоль изложи, Каца масло наложи, Дорде да го опече, Кола дръва изгори; Изпече си зелникъ-тъ, Девѣтъ педы петурн. *Ч. 229.* Лудъ яде два зелника: нѣ кой му ги дава. *Ч. 181.* Накара ъ Севда мома, Да направи зеленъ зелникъ, Зеленъ зелникъ копривалникъ. *М. 204.* Не трѣбватъ зелници, меденици, баници и друго. *Тб. 5.*

Земень *пр.* земной, земляной, подземный: Нашый земень крагъ. *Б. С. 16.* Съ една дума островъ Куба ся показалъ Колумбу „земень рай“. *Л. Д. 1873 р. 128.* Харно ли ъ земенна постеля, Харно ли ъ каменна зглавница? *Ч. 340.* Топла ли ъ, синко, земна кука? Мека ли ъ земяна постеля? Меки ли ъ камен-отъ позглава? *М. 194.* „Ай влезн си въ земеня килери, Отвори си шарени ковчези“. *М. 341.* Си отвори девет врати, Девет врати, земный клети. *Пс. 9—10 р. 93.*

Земледѣлецъ *с. м.* Земледѣлие *с. с.* земледѣлецъ, земледѣліе. *Бол.*

Землемѣрецъ *с. м.* землемѣръ, инженеръ: Да поставе съврѣшенъ зидаръ (архитектонъ) или землемѣрецъ (инжинеринъ). *Л. Д. 1870 р. 133.*

Земленецъ *с. м.* селянинъ: Обаче и азъ ся приносяхъ съ сѣ-киго сѣщо като нѣкой простодушенъ земленецъ, като бѣхъ отъ сѣко нѣщо задоволенъ и благодаренъ. *Х. II, 56.*

Земникъ **Земникъ** **Зимникъ** *с. м.* подвалъ, амбаръ, по-гребъ: Хубавы, высоки и здравы кашци, покрыты съ керемидъ съ ши-роки и годны став, съ добры земници и ягко добрѣ обыградени. *Л. Д. 1869 р. 132.* Прѣзъ Мартъ въ зимника ся прѣтакать вина-та, доклѣ още не сѣ вдигналы отъ второ възвираниѣ. *Л. Д. 1870 р. 182.* Па си влезъ в земници, Наточи вино червено. *Д. 45, 45—46.* Па ъ ъ Искрен